

Scrâșni-vor

Samoila

Aud cum mii de șoapte
Se bulucesc în minte
În astă noapte
Și cum mă simt...se simte!
Să fie oare-adevărat
Ce s-a-ntâmplat cu noi?
Nu știu!
C-am stat o vreme agățat
De un strigoi
Cu trăsături de dezvățat
Zbanghiu.
Inimii tale, de-atâtea ori rănită
De-a lumii nepăsare,
I-e dor de-o sărbătoare
Necătrănită
Și, împreună cu a mea,
Balansate
Pe un ram stingher,
Se vor iubi pe-ndestulate
Încât hulitele himere,
Ascunse-ntr-un ungher,
Scrâșni-vor ca pietrele tasate
Pe șantier.